

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.622 van 20 oktober 2015
in de zaak A. 212.916/XIV-35.774**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Hinnekens
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Louis Pasteurlaan 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
destaatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor
Asiel en Migratie
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Carmenta Decordier
kantoor houdend te 9041 Gent-Oostakker
Harlekijnstraat 9

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 25 juni 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 125.035 van 28 mei 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 10.728 van 12 augustus 2014.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Sterck heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 juni 2015.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die *loco*advocaat Koenraad Hinnekens verschijnt voor verzoekster, en advocaat Tine Bricout, die *loco*advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 november 2013 in hoofde van verzoekster een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Hij neemt op 14 november 2013 in hoofde van verzoekster een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 27 november 2013 stelt verzoekster met een afzonderlijk verzoekschrift per beslissing een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 28 mei 2014 voegt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beide zaken. Hij stelt met toepassing van artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) de afstand van geding vast in het beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing houdende weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag en hij vernietigt de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster werpt in een enig middel, dat zij in de memorie van wederantwoord herhaalt, de schending op van de artikelen 39/65 en 39/68-2 van de vreemdelingenwet en van artikel 149 van de Grondwet.

Zij voert aan dat zij “naar aanleiding van één akte door middel van twee beroepsakten beroep bij de RVV heeft ingediend tegen twee beslissingen”, te weten een bevel om het grondgebied te verlaten en een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Van deze laatste beslissing kreeg verzoekster slechts weet door het bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster laat gelden dat de eerste beroepsakte was gericht tegen een beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een

asielaanvraag, die evenwel niet was betekend. De tweede beroepsakte was gericht tegen een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster heeft dus twee beroepen met ieder een ander voorwerp ingediend en zij acht artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet daarom geschonden. Om die reden acht zij het bestreden arrest ook niet gemotiveerd.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat bij de beide inleidende verzoekschriften voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen telkens een afschrift werd gevoegd van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker van 14 november 2013, zodat niet op kennelijk onredelijke wijze werd besloten dat beide verzoekschriften waren gericht tegen dezelfde beslissing. Volgens de verwerende partij kan bovendien uit de lezing van die inleidende verzoekschriften niet ondubbelzinnig worden afgeleid dat één beroep tot nietigverklaring tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname was gericht. In de twee gevallen werd uitsluitend het bevel om het grondgebied te verlaten geciteerd.

Verder acht de verwerende partij het bestreden arrest afdoende gemotiveerd wat betreft de toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet, terwijl verzoekster heeft nagelaten om ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen duidelijkheid te verschaffen over het voorwerp van haar verzoekschriften.

Beoordeling

6. Artikel 39/68-2, eerste lid, van de vreemdelingenwet luidt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt en het wordt niet betwist dat verzoekster op 27 november 2013 twee verzoekschriften heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die allebei op de rol zijn geplaatst met respectievelijk het rolnummer 141.279 en 141.425. Bij elk verzoekschrift is een kopie gevoegd van het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 november 2013.

In het verzoekschrift, ingeschreven onder het rolnummer 141.279, staat het volgende vermeld:

“de bestreden beslissing aldus is: op 08/11/2013 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing van weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag genomen.

Dat uit de aangegeven aard van de opgegeven beslissing blijkt dat het zou dienen bestreden te worden door een annulatieberoep al dan niet vergezeld van een schorsingsberoep.

Dat deze beslissing evenwel niet werd betekend.”

Het verzoekschrift, ingeschreven onder het rolnummer 141.425, is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 november 2013.

Vermits de twee verzoekschriften onmiskenbaar een ander voorwerp hebben, gaat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen er in het bestreden arrest ten onrechte vanuit dat die twee verzoekschriften allebei zijn gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 14 november 2013. Al is bij het verzoekschrift in de zaak met het rolnummer 141.279 enkel een kopie van het bevel om het grondgebied te verlaten gevoegd, verzoekster heeft duidelijk vermeld dat de bestreden beslissing deze tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag was, die haar evenwel niet was betekend. Er is dan ook geen sprake van twee verzoekschriften tot nietigverklaring tegen dezelfde beslissing.

Het kan verzoekster niet worden aangerekend dat zij ter terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingen hier niet verder op is ingegaan, vermits nergens uit blijkt dat zij ter terechtzitting werd gewezen op een mogelijk probleem of op de toepassing van artikel 39/68-2 van de vreemdelingenwet.

Het enige middel is in die mate gegrond en die vaststelling volstaat voor de cassatie van het bestreden arrest.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 125.035 van 28 mei 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twintig oktober tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Kaat Leus,	staatsraad,
met bijstand van	
Johan Pas,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Johan Pas

Geert Debersaques